

خبر

اگر تولستوی زنده شود و زیر بنرش از حجاب بگوید…

عصر ایران می نویسد: ساده لوحانه است تصور شود کسی که حرف خدا و پیغمبر و قانون و مسؤوَلان سیاسی و مبلغان دینی را در زمینه حجاب نپذیرفته، با خواندن جمله ای از تولستوی روسی (متولد سپتامبر ۱۸۲۸ میلادی در یاسنایا پالیانای امپراتوری روسیه) متحول شود و مثلاً با خود بگوید: واللا! پس دلیل ازدیاد طلاق در یک و نیم قرن قبل اروپا نبود حجاب بود! برم روسی ام را سر کنم“!

مسبب ازدیاد طلاق در اروپا، تمدن فاسد، اختلالات جنسی و نبودن حجاب است“؛ این جمله ای است که مسؤوَلان بزرگزار کننده نمایشگاه کتاب تهران، به نقل از لئو تولستوی، رمان نویس روسی، در محوطه ای نمایشگاه در تهران نصب کرده اند و خیرش، بیش از اخبار خود نمایشگاه پیچیده است. این که آیا اساساً مرحوم لئو تولستو این جمله را گفته یا خیر و کجا گفته و نوشته است با “من درآوردمی” مسؤوَلان است، موضوع این بحث نیست بلکه می خواهیم دو نکته مهم تر را به این بهانه به میان بیاوریم.

۱ - از منظر دینی، کسی که حجاب را رعایت نمی کند، سخن خدا و پیامبر (ص) را گوش نداده است. از منظر سیاسی هم به قانون کشور و سخن مقاماتش بی اعتنائی کرده است.

حال ساده لوحانه است تصور شود کسی که حرف خدا و پیغمبر و قانون و مسؤوَلان سیاسی و مبلغان دینی را در زمینه حجاب نپذیرفته، با خواندن جمله ای از تولستوی روسی (متولد سپتامبر ۱۸۲۸ میلادی در یاسنایا پالیانای امپراتوری روسیه) متحول شود و مثلاً با خود بگوید: واللا! پس دلیل ازدیاد طلاق در یک و نیم قرن قبل اروپا نبود حجاب بود! برم روسی ام را سر کنم! ۲- نکته اصلی اما این است:

امام صادق (ع) سخنی بس حکیمانه و خرمندانانه و صد البته راهگشا دارند: *كُونُوا دُعَاةَ لِلنَّاسِ بِعَمْرِ السُّنَنِمْ لِيُؤْمُوا بِكُمْ الْوَرَعُ وَ الْاِحْتِيَادُ وَ اَلْمَلَأَةُ الْاَعْيُنُ فَإِنَّ ذَلِكَ دَاعِيَةٌ* (با غیر زبان خویش مردم را دعوت کنید، مردم باید پرهیزگاری و کوشش و نماز و خیر شما را ببینند و اینها دعوت کننده باشند).

هنوز که هنوز است این دستور دینی و جامعه شناسانه و روان شناسانه از سوی کسانی که داعیه ترویج دین در جامعه ایران دارند، جدی گرفته نشده و سر می کنند اگر در و دیوار را پر از بنر کنند، سردر بسازند، کتاب های درسی را پر از داعیه دینی کنند، در همه شبکه های رادیو و تلویزیون از دین بگویند… مردم دیندار می شوند و به تعالیم مذهبی از جمله حجاب عمل می کنند! دقیقاً همین دیدگاه است که منجر می شود به نمایش بنر تولستوی درباره حجاب، آن هم در محل گردهمایی اهالی اندیشه و مطالعه یعنی نمایشگاه کتاب! گویا این که نامتی یاد نمی خواهند بداند که اگر دین اسلام از دست محقر محمد(ص) در

مکه و دو پیرو اولیه اش، حضرت خدیجه(س) و حضرت علی(ع) به سراسر عالم گسترش یافت و به یک و نیم میلیارد پیرو رسید، به دلیل آن بود که رسول دین، نه با گفته که با کردار نمایش مردم را به دین الهی فراخواند. دلیل آن که بسپاری، اسلام می آوردند و از بت پرستی به یکتاپرستی می رسیدند، نه حرف های زیبایی پیامبر که رفتار انسانی آن شخصیت الهی بود. این روش را چنانشیمان ایشان نیز ادامه دادند و سنت دعوت غیر زبانی، در میان مبلغان اصیل دینی هم ادامه یافت و هنوز هم هر جا این روش به کار می رود، یدخلون فی دین الله اوفاجا. این دعوت غیر زبانی حتی در میان مروجان مسیحیت نیز به کار گرفته شد و کلیساها، برای مسیحی کردن جوامع آفریقایی، به جای آن که کشیش بفرستند، پرستاران مقید به مسیحیت می فرستادند تا با “خبر رسائی به مردم”، دعوت کننده غیر زبانی به مسیحیت باشند و موفق هم بودند. اگر کسانی در جامعه ما حجاب بر سر نمی گذارند، نماز نمی خوانند و روزه نمی گیرند، به خاطر این نیست که میزان تبلیغات دینی کم است یا هنوز به اندازه کافی جملات قصار از تولستوی و چخوف و انیشتین و ماری کوری وجود ندارد، بلکه دقیقاً به این دلیل است که آن نکته ای که دستور امام صادق (ع) یاد دادند را کمتر می بینند: پرهیزگاری، کوشش، نماز و خیر رسائی. اگر مردم در رفتار کسانی که داعیه ترویج دین دارند این ۴ خصلت را ببینند، هم خود مسؤوَلان و مبلغان دین رستگار می شوند و هم مردم بی آن که نیازی به تبلیغ زبانی و روایت سازی از تولستوی و امثال او باشد، با طیب خاطر، پذیرای تعالیم الهی خواهند شد. در غیر این صورت، حتی خود تولستوی هم زنده شود و زیر بنرش در نمایشگاه کتاب تهران با صدای بلند و به فارسی سلیس بگوید که دلیل طلاق در اروپا بی حجابی بوده است، حداکثر واکنش مردم، گرفتن سلفی یا او و کلی لایو اینستاگرامی خواهد بود و بعد از نمایشگاه، پیرمرد، خسته و شکسته، به آرامگاه ابدی خود در همان یاسنایا پالیانا باز خواهد گشت.

حسین زمان پیش از انقلاب دانش آموخته مدرسه خوارزمی و دانشگاه صنعتی اصفهان بود که به دلیل فعالیت‌های انقلابی توسط ساواک بازداشت شد. این مهندس مخایرات پس از آن به آمریکا رفت و ادامه تحصیل داد. بعد از انقلاب به کشور برگشت و به جبهه رفت، و بعد از آن گرایش اش به طیف اصلاح طلبی او را برای حضور در عرصه موسیقی محدود کرد حسین زمان از سال ۸۰ به دلیل اظهارات و موضع‌گیری‌های سیاسی‌اش ممنوع‌الکار بود تا در نهایت پس از ۱۷ سال دوری اجباری از صحنه موسیقی رسمی ایران، سوم مرداد ماه ۱۳۹۸ در ۲ نوبت، در مرکز همایش‌های برج میلاد تهران به اجرای برنامه پرداخت.

درنهایت حسین زمان خواننده مشهور که اخیراً به بیماری سرطان پیشرفته کبدی مبتلا شده بود، در سن ۶۳ سالگی درگذشت. ایوذر زمان پسر حسین زمان در توییتهی مرگ پدرش را تایید کرد و نوشت: «بابام رفت، بابا برای همیشه رفت…». درحالی که بهمن بابازاده خبرنگار حوزه موسیقی خبر از وخامت حال حسین زمان داده بود صبح روز پنج شنبه گروهی از رسانه ها به نقل از فرزندش خبر از فوت این مهندس پلی تکنیک خوانده و استاد دانشگاه دادند که سال ها قبل موسیقی را بالاتر از رشته مهندسی و فعالیت های سیاسی اش برگزید و به شهرت رسید.

بیوگرافی حسین زمان

حسین زمان متولد ۱۳۳۸ است. وی پس از پایان تحصیلات متوسطه در تهران و اخذ دیپلم ریاضی از دبیرستان خوارزمی در سال ۱۳۵۶ به دانشگاه راه یافت و در رشته مهندسی الکترونیک دانشگاه صنعتی اصفهان به تحصیل پرداخت. او پیش از انقلاب به دلیل فعالیت های انقلابی توسط ساواک بازداشت شد. این مهندس مخایرات پس از آن به آمریکا رفت و ادامه تحصیل داد. بعد از انقلاب به کشور برگشت و به جبهه رفت.

حسین زمان در سال ۱۳۷۸ رسماً وارد موسیقی شد و به دلیل فعالیت های سیاسی اصلاح طلبانه اش به عنوان سیاسی‌ترین خواننده پاپ شهرت یافت. او پس از ۱۷ سال ممنوعیت از فعالیت های هنری در سال ۱۳۹۸ دو بار در برج میلاد کنسرت داشت. حسین زمان شب گذشته پس از طی یک دوره طولانی مبارزه با سرطان درگذشت.

«شب دلتنگی» (۱۳۷۶)، «فصل آشنایی – ۱۳۷۷ (مشترک با قاسم افشار، خشایار اعتمادی و علیرضا عثمان)»، «گلپایه»، «قصه شب – ۱۳۷۸»، «باشکفت (عشق- ۱۳۷۹)»، «مشق عشق- ۱۳۸۰»، «قصه شگفتی – ۱۳۸۵»، «قرار عاشقی – ۱۳۸۸») از جمله آلبوم هایی است که از این خواننده در بازار موسیقی منتشر شده اند.

علت ممنوع الکاری حسین زمان چه بود؟

حسین زمان بعد از اینکه در سال ۱۳۹۸ بعد از ۱۷ سال توانست کنسرت اجرا کند گفت: «اینکه هنوز چرا من نتوانستم ۱۷ سال فعالیت داشته باشم هنوز برام دلیل دقیق و واضحی ندارد. گرچه من همیشه پیگیر این ماجرا بودهام اما همواره مسئولان ارشاد به من می‌گفتند که به آن‌ها دستور داده شده که بنده فعالیتی نداشته باشم. اما از آنجا که من در ردیف هنرمندانی بودیم که به نوعی موسیقی پاپ در کشور بعد از انقلاب رازنده کردیم همواره پیگیر فعالیت‌هایم بودم تا به من مجوز بدهند. خوشبختانه تقریباً یک سال و نیم پیش، علی ترابی (مدیر کل سابق دفتر موسیقی وزارت ارشاد) از من دعوت و درخواست کرد تا دوباره در عرصه موسیقی فعالیت کنم. البته برای برگزاری کنسرت حرف و حدیث‌هایی تکرار شد اما من ساکت نشستم تا اینکه در زمان مسئولیت آقای الهیاری به من اعلام شد که می‌توانم کنسرت برگزار کنم. خوشبختانه من تا امروز مجوزهای قانونی را در رابطه با کنسرت دریافت کرده‌ام و امیدوارم تا روز برگزاری کنسرت مشکلی وجود نداشته باشد… در سازمان صداوسیما از همان گذشته این انگیزه وجود داشت که کارهای من را پخش نکند، اما الان به فرض محال هم اگر بخواهند که در شبکه‌های مختلف صداوسیما حضور پیدا کنم این کار را نخواهم کرد. من همیشه مبتنی بر اندیشه‌هایی که داشتم موضعی گرفتم. هر هنرمندی به واسطه اظهارنظر اجتماعی خود موضعی نشان می‌دهد که سیاسی نیست. من هیچ وقت نخواستم وابستگی سیاسی داشته باشم. البته نه اینکه تفکرات سیاسی نداشته باشم اما اهل

سیاسی کاری نیستم و اگر بودم قطعاً می‌توانستم بهترین بهره‌بردارِی‌ها از موقعیت خودم داشته باشم.» این خواننده سفید درباره ارتباط بین حضورش در کنسرت سوم مرداد ۱۳۹۸ و انتخابات اسفند مجلس شورای اسلامی تهران توضیح داد: «قطعاً اگر از اسم من برای کارهای انتخاباتی استفاده شود، قطعاً واکنش نشان می‌دهم. شما بدانید هیچ کدام از احزاب سیاسی از سال ۷۶ به این طرف هیچ گام مثبتی برای من انجام ندادند. من وادامر هیچکس نیستم و شما مطمئن باشید اگر بخواهند از اسم من استفاده کنند واکنش نشان می‌دهم.من اوایل سال ۵۷ از ایران رفتم و در آمریکا هم خیلی اوضاع خوبی در کالج محل تحصیل داشتم اما جنگ که شد به ایران برگشتم و در این دوران همواره در جبهه‌ها حضور داشتم. اما هیچ جا وطن نمی‌شود. من هیچ وقت حاضر نیستم ایران را ترک کنم کما اینکه در این مدتی که فعالیتی نداشتم، پیشنهادها بسیار خوبی برای مهاجرت داشتم اما عشق به ایران در خون است و علیرغم اینکه موقعیت این را نداشتم هیچ گاه دست به کاری نزدم.»

حسین زمان در مصاحبه ای در تیر ماه ۱۴۰۰ موضوع حضورش در عرصه سیاست و ممنوع الکاری پرداخت و گفت: «(باور من این است که وظیفه هنرمند، بیان زیبایی واقعیت‌های زندگی است. من، خودم با این هدف وارد عرصه هنر شدم. من برای بیان واقعیت‌هایی چون دوستی، رفاه، بی‌عدالتی، فقر و فساد، و امید موسیقی شدم. حال اهر کسی در هر دانشه هنری، جایگاهی به دست کاری نمود. اعتبار مردم و حمایت آن‌ها بوده است. برای همین، هنرمند باید در کنار مردم باشد و نباید آن‌ها را فراموش کند. حضور در انتخابات از سال ۶۴ آغاز شد، چون مردم به خامنی روی آوردند، من وارد این عرصه شدم. نه دنبال چهره شدن بودم و نه دنبال خودنمایی. من برای همین تلاش کردم هر وقت لازم بود، کناره‌گیری می‌کردم. شاید ندانید سال ۸۱ در همان دولت آقای خاتمی، ممنوع‌الفعالیت شدم. چندسال قبل از آن، صدا و سیما من را حذف کرد. من ۱۷ سال نتوانستم روی صحنه بروم. حتی حق تدریس در دانشگاه را هم از من گرفتند. من برای دفاع از حقوق مردم چیزی را کسب نکردم و خیلی چیزها را هم از دست دادم.»

سیاسی کاری نیستم و اگر بودم قطعاً می‌توانستم بهترین بهره‌بردارِی‌ها از موقعیت خودم داشته باشم.» این خواننده سفید درباره ارتباط بین حضورش در کنسرت سوم مرداد ۱۳۹۸ و انتخابات اسفند مجلس شورای اسلامی تهران توضیح داد: «قطعاً اگر از اسم من برای کارهای انتخاباتی استفاده شود، قطعاً واکنش نشان می‌دهم. شما بدانید هیچ کدام از احزاب سیاسی از سال ۷۶ به این طرف هیچ گام مثبتی برای من انجام ندادند. من وادامر هیچکس نیستم و شما مطمئن باشید اگر بخواهند از اسم من استفاده کنند واکنش نشان می‌دهم.من اوایل سال ۵۷ از ایران رفتم و در آمریکا هم خیلی اوضاع خوبی در کالج محل تحصیل داشتم اما جنگ که شد به ایران برگشتم و در این دوران همواره در جبهه‌ها حضور داشتم. اما هیچ جا وطن نمی‌شود. من هیچ وقت حاضر نیستم ایران را ترک کنم کما اینکه در این مدتی که فعالیتی نداشتم، پیشنهادها بسیار خوبی برای مهاجرت داشتم اما عشق به ایران در خون است و علیرغم اینکه موقعیت این را نداشتم هیچ گاه دست به کاری نزدم.»

حسین زمان در مصاحبه ای در تیر ماه ۱۴۰۰ موضوع حضورش در عرصه سیاست و ممنوع الکاری پرداخت و گفت: «(باور من این است که وظیفه هنرمند، بیان زیبایی واقعیت‌های زندگی است. من، خودم با این هدف وارد عرصه هنر شدم. من برای بیان واقعیت‌هایی چون دوستی، رفاه، بی‌عدالتی، فقر و فساد، و امید موسیقی شدم. حال اهر کسی در هر دانشه هنری، جایگاهی به دست کاری نمود. اعتبار مردم و حمایت آن‌ها بوده است. برای همین، هنرمند باید در کنار مردم باشد و نباید آن‌ها را فراموش کند. حضور در انتخابات از سال ۶۴ آغاز شد، چون مردم به خامنی روی آوردند، من وارد این عرصه شدم. نه دنبال چهره شدن بودم و نه دنبال خودنمایی. من برای همین تلاش کردم هر وقت لازم بود، کناره‌گیری می‌کردم. شاید ندانید سال ۸۱ در همان دولت آقای خاتمی، ممنوع‌الفعالیت شدم. چندسال قبل از آن، صدا و سیما من را حذف کرد. من ۱۷ سال نتوانستم روی صحنه بروم. حتی حق تدریس در دانشگاه را هم از من گرفتند. من برای دفاع از حقوق مردم چیزی را کسب نکردم و خیلی چیزها را هم از دست دادم.»

مراسم تشییع پیکر «حسین زمان» برگزار شد

مراسم تشییع پیکر حسین زمان. خواننده موسیقی پاپ . صبح جمعه (۲۲ اردیبهشت ماه) در قطعه هنرمندان بهشت زهرا (س) برگزار شد. در پی این مراسم، پیکر این خواننده در جوار هنرمندانی چون شهرام عدیلی (بازیگر)، محمدرضا اوئند (نویسنده

حسین زمان بر اثر بیماری سرطان درگذشت

خاموشی صدای شریف

«عشق به ایران در خون من است؛ و علی‌رغم پیشنهادات مختلف برای ترک ایران هیچ‌وقت حاضر به ترک وطن نشده‌ام» این‌ها صحبت های حسین زمان است که دو روز پیش دار فانی را وداع گفت. اما واقعیت این است که با او بی مهوری هم کم نشد. حسین زمان و اماتلمهم شاید تنها به دلیل برخی اختلاف نظرها بود که کنار گذاشته شدند و تنها با مرگشان یادشان دوباره جان می گیرد.

تئاتر) و جلال مقامی (دوبلور) به خاک سپرده شد. به گزارش ایسنا، این مراسم با حضور اعضای خانواده، نزدیکان و دوستان و همچنین جمعی از علاقمندان این هنرمند عرصه موسیقی همراه بود.

هادی خانیکئی، محمدمهدی گورنگی، صابر جعفری، حمید خزایی، چنگیز حبیبیان، مهوش وقاری، مهدی پوری، منی رهمن، امیر بکان، محسن میردامادی، حمیدرضا نوربخش، باربد بابایی و … از جمله حاضران در قطعه هنرمندان بهشت زهرا (س) برای آخرین وداع با حسین زمان بودند.

حسین زمان، در دوره‌ای - اواخر دهه ۷۰ و اوایل دهه‌ی ۸۰- قبل از ممنوعیت برای اجرای کنسرت که به گفته‌ی خودش ۱۷ سال به طول انجامید، با خواننده‌های دیگری در عرصه پاپ همکاری داشت و حتی همراه با برخی از آنها، مسم شرکت (فصل آشنایی) را منتشر کرد و به نوعی این افراد، احباءکننده موسیقی پاپ کشور در دوران پس از انقلاب اسلامی بودند؛ با این همه در مراسم تشییع پیکر زمان، اغلب این هنرمندان حضور نداشتند یا حداقل حضورشان به رویت عموم نرسید.

یکی از شریف‌ترین مردمان این روزگار بود

پس از اینکه پیکر «حسین زمان» به خاک سپرده شد و در ادامه جریان برگزاری مراسم، امیر بکان - آهنگساز - طی سخنانی درباره این هنرمند فقید گفت: این سرزمین یکی از شریف‌ترین و آزادم‌ترین عزیزان را از دست داد. فقدان او با هیچ چیزی پر نمی‌شود. از سال ۵۷ که موسیقی پاپ در حال راه افتادن بود، با او آشنا شدم. تا چند سال با هم پروژه‌هایی را به روی صحنه بردیم و بارها با هم سفر رفتیم. آن زمان فضا به گونه‌ای بود که برگزاری کنسرت اصلاً در شرایط متعادل امروزی قرار نداشت و بارها ما را به علت برگزاری کنسرت تهدید جانی کردند. اما او مصر بود که به احترام و ارادت مردم برنامه‌هایش در شهرستان‌ها اجرا شود.

او ادامه داد: حسین زمان فقط یک هنرمند نبود، انسانی شریف بود، هدف داشت، پیام داشت و موسیقی را برای ابلاغ و ابراز احساسات و حرف خود انتخاب کرد و در این راه هم خوش درخشید. او با دقت شاعر و چینش واژگان آثارش را انتخاب می‌کرد. رسم رزمانه این نبود که اینگونه با حسین زمان- مردی رفتار شود و سال‌ها از صحنه دور باشد. چه خاطرات که هشت سال در دفاع مقدس شرکت کرده بود - رفتار شود و سال‌ها از صحنه دور باشد.

پیام‌هایی که او می‌توانست برای ما بسازد ولی اجل مهلتش نداد. حسین زنده است و امروز همه ما را نگاه می‌کند. او این پیام را به ما داد که نسبت به مسائل روزی بی‌تفاوت نباشیم، مسائل را خوب

۸۰درصد بازیگران سریال «نون‌خ» گرد بودند

رییس صداوسیما در دیدار با جمعی از هنرمندان کردستان:

رییس سازمان صداوسیما از اولین جشنواره شعر و موسیقی محلی در این رسانه به میزبانی سندج خبر داد. به گزارش ایسنا به نقل از روابط عمومی صداوسیما، پیمان جبلی در آخرین مرحله از سفر سه روزه خود به کردستان و در دیدار با جمعی از هنرمندان این خطه با اعلام این خبر، کردستان را گلستان تمدن ایرانی اسلامی معرفی کرد.

در این دیدار که در محل صداوسیمای کردستان برگزار شد، رییس سازمان صداوسیما کردستان را همیشه برای ایرانی‌ها عزیز معرفی کرد و گفت: مسوولیت تثبیت و تبیین این حقیقت، مشترکاً بر دوش هنرمندان گرد و رسانه ملی است. وی نگاه صداوسیما به کردستان را فرصت محور توصیف کرد و گفت: تمدن عمیق و عریق ایران اسلامی و فرهنگ و هنر کردی چنان آمیخته‌اند که گویی ایرانی و کرد مترادف و این واقعیتی است که باید به آن پرداخته شود.

فرهنگ و هنر

اخبار

بهاره رهنما:

فیلم در سخت‌ترین شرایط زندگی‌ام ساخته شد

بهاره رهنما با اشاره به اینکه قصد دارد میان تئاترهایی که اجرا کرده با فیلم‌هایی که جلو دوربین می‌برد پلی ایجاد کند، گفت: فیلم «عطر آخر اردیبهشت» در سخت‌ترین شرایط زندگی‌ام ساخته شد و اگر فیلم دومی بسازم قطعاً اشتباهاتم کمتر خواهد بود.

به گزارش ایسنا به نقل از روابط عمومی گروه سینمایی هنر و تجربه، نشست نقد و بررسی فیلم سینمایی «عطر آخر اردیبهشت» شب گذشته (چهارشنبه، ۲۰ اردیبهشت) در پردیس سینمایی چارسو با حضور بهاره رهنما (کارگردان) و افسانه چه‌آزاد (بازیگر) برگزار شد.

بهاره رهنما، نویسنده و کارگردان فیلم سینمایی «عطر آخر اردیبهشت» با بیان اینکه «همیشه برایم سوال است که انسان باید چه‌کاری کند تا صدایش شنیده شود؟» گفت: به نظرم در فیلمسازی این اتفاق رخ می‌دهد و مشخص می‌شود فیلمساز چیزی که در اثرش می‌گوید راست است یا خیر. نگرش فرد در اثرش گویای همه چیز است. به قول مرحوم سیف‌الله داد «فیلمساز همیشه شبیه اثرش می‌شود.»

او با تاکید بر اینکه در فیلمسازی نیازی به توضیح نیست و اثر خودش جلوتر همه چیز را توضیح می‌دهد بیان کرد: فیلم در سخت‌ترین شرایط زندگی‌ام ساخته شد و اگر فیلم دومی بسازم قطعاً اشتباهاتم کمتر خواهد بود. این فیلم بعد از دو سال در اربیهشت ماه اکران شد و این امر کاملاً اتفاقی بود.

در فضای روزانه بزرگ شدم و همیشه جایی که قرار می‌گرفتم به مسائل زنان توجه می‌کردم. خشونتِ زنان علیه زنان را خود زن ایجاد می‌کند. خیانت نوعی اسیدپاشی روانی است. این فیلم، اولین فیلم زنانه‌ای است که مردان در آن آدم‌های بدی نیستند اما در آن حرف‌های زنانه با صدای بلندتری بیان می‌شود.

رهنما یادآور شد: فیلمسازی برای زن در سینه‌ای مستقل بسیار سخت است. ابتدا قرار بود فقط کارگردانی کنم اما در فیلم ایفای نقش نیز داشتم. عوامل فیلم بسیار حرفه‌ای بودند چون معتقدم برای ساخت فیلم اول به این افراد نیاز داشتم.

این نویسنده با تاکید بر اینکه جهان از درون خودمان شروع می‌شود بیان کرد: زمانی که انگشت اتهام به سمت برادر، پدر و یا همسر گذاشتم گفتم باید یک طرف را به سمت زنان بیاوریم.

او همچنین با بیان اینکه «مشخص است این فیلم توسط کارگردان تئاتر ساخته شده است و تئاتر در ساخت این اثر بخصوص در دکویژ کمک زیادی به من کرد» ضمن تشکر از گروه هنر و تجربه گفت: انتخاب «عطر آخر اردیبهشت» برای اکران در هنر و تجربه جزو افتخاراتم بود که البته تنها از چندین بار بازیبنی، فیلم انتخاب شد. این فیلم می‌تواند حلقه گمشده‌ای بین فیلمنامه‌های من باشد و را نویسم. می‌خواهم پلی بسازم میان تئاترهایی که روی صحنه بردم با فیلم‌هایی که می‌سازم. افسانه چه‌آزاد بازیگر فیلم نیز گفت: وقتی فیلم را روی پرده دیدم کارگردانی فیلم را خیلی دوست داشتم و به نظرم فیلمی کاملاً زنانه و لطیف‌است.

این بازیگر به نقش خودش اشاره و بیان کرد: نقشی که داشتم روی ویلچر و فقط با دیالوگ بود. این کمی من را سخت می‌کرد. من تنهایی روی صندلی تمرین می‌کردم تا بتوانم با نقش ارتباط برقرار کنم.

مریم نراقی منتقد و روزنامه‌نگار نیز بیان کرد: بهاره رهنما را به دلیل سابقه‌ای که در تئاتر دارد به خوبی می‌شناسم. در «عطر آخر اردیبهشت» نسخه‌ای از نمایشنامه خودش را با یک سری تفاوت اقتباس کرده است. در فیلمنامه از یک حربه و تکنیک استفاده کرده آن هم تنوع جغرافیایی؛ فضای آپارتمانی و محدود را در جغرافیایی گسترده و متنوع به تصویر کشیده‌است. اضافه کردن کاراکترهای متعدد به فیلمنامه نیز باعث بهتر شدن داستان شده‌است چرا که در نمایشنامه هیچ کاراکتر مردی وجود ندارد. همین تعدد در کاراکترها و دیالوگ‌محور بودن آن، باعث می‌شود مخاطب تا پایان فیلم را ببیند.

این روزنامه‌نگار ادامه داد: خانم رهنما باید به عنوان یک کارگردان در فیلم‌های بعدی همین مسیر را ادامه دهد و معضل بزرگ کارگردان‌ها را که به خاطر گیشه بازیگر را برای نقش‌های مشابه دعوت می‌کنند تکرار نکند.

فیلم سینمایی «عطر آخر اردیبهشت» اولین تجربه کارگردانی بهاره رهنما در گروه سینمایی هنر و تجربه در حال اکران است.

ظروف دست‌دوم گنجینه تاریخی از آب درآمذند

دو طرفی که در یک فروشگاه خیریه به قیمت ناچیزی فروخته شدند در نهایت به عنوان آثار تاریخی به‌جای‌مانده از یکی از دودمان‌های سلطنتی چین شناسایی شدند. به گزارش ایسنا و به نقل از آرت‌نت، دو ظرف متعلق به دودمان «چینگ» کشور چین که زمانی در یک فروشگاه خیریه لندنی به قیمت ۲۵ دلار فروخته شده بودند، در حراجی «رازبریز» که شانزدهم می سال جاری برگزار خواهد شد با قیمت تخمینی ۶۳۰ دلار به مزایده گذاشته خواهند شد.

بر روی این دو ظرف که حدوداً ۱۲ سده‌متر ارتفاع دارند، تصاویر گل‌های داوودی قرمز و زرد به همراه نیلوفرهای آبی نقش بسته است. مهر امپراتور چیان‌لونگ نیز با رنگ آبی زیر لعاب این ظروف حک شده است.

شهرداری بندرانزلی در نظر دارد نسبت به فروش سه دستگاه تانکر تک جداره قیر و از طریق مزایده عمومی به شماره ۰۵۳۳۰۰۰۰۰۶ ثبت در سامانه ستاد به شرح ذیل اقدام نماید.
موضوع مزایده :

مشخصات	مقدار	مبلغ کارشناسی (ریال)	مبلغ تضمین (ریال)
تانکر تک جداره قیر	سه دستگاه	۱/۳۰۰/۰۰۰/۰۰۰	۶۰/۰۰۰/۰۰۰

نوع تضمین : ضمانتنامه بانکی شرکت در مزایده یا با واریز نقدی در وجه شهرداری و به حساب بانکی شهرداری به شماره حساب ۳۱۰۰۰۶۲۹۹۰۰۱ بانک ملی به نام شهرداری بندر انزلی و بازگزارى در سامانه ستاد هزینه خرید اسناد مزایده : مبلغ ۱۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال واریزبه حساب شماره ۰۱۰۶۲۳۷۹۰۰۱ بانک ملی شهرداری بندر انزلی از طریق سامانه ستاد تاریخ انتشار و مهلت بازدید اسناد در سامانه ستاد:از ۱۴۰۲/۰۲/۱۹ لغایت ۱۴۰۲/۰۲/۲۸ مهلت دریافت اسناد مناقصه : از تاریخ ۱۴۰۲/۰۲/۱۹ لغایت ۱۴۰۲/۰۲/۲۷ مهلت ارائه پیشنهاد و بازگزارى اسناد در سامانه ستاد از تاریخ ۱۴۰۲/۰۲/۲۸ صبح روز دو شنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۲/۲۸ دفترشهردار محترم زمان بازگشایی پیشنهادها ساعت ۱۱ صبح روز دو شنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۲/۲۸ دفترشهردار محترم هزینه آگهی بر عهده برنده مزایده می باشد.

شهرداری بندرانزلی